

Konklusioner og evt. forslag:

»Når alle nuancer skæres bort, er afhandlingens vigtigste resultat, at det kommunale selvstyre virker. Det gør det, fordi vælgerne i hovedsagen får, hvad de ønsker, mens de mekanismer, hvorigennem politiske krav omdannes til politiske beslutninger, spiller en minimal rolle. Eliten, hvad enten der er tale om den politiske eller administrative elite såvel som de organiserede interesser, har kun en marginal effekt på kommunernes adfærd.« (s. 515).

(13)

Bibliografiske data:

Madsen, Sven H.

På vej mod målet. Decentralisering og målstyring i den kommunale sektor. København, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1993. 273 s.

Emne:

Virkningen af målstyring i forbindelse med decentralisering i Vejle og Fyns amt.

Problemstilling og synsvinkler:

Formålet med dette forskningsprojekt har været at undersøge, hvad det betyder for offentlige organisationer at man indfører målstyring. Hvordan påvirker det magtfordeling og roller i organisationen, herunder forholdet mellem embedsmænd og politikere? Det empiriske stof består af case-studier af socialektoren i Vejle og Fyns amt, hvor man begge steder i forbindelse med en decentralisering har indført målstyring. Forskellen mellem de to er, at mens det i Vejle amt er embedsmændene, der har formuleret målene, som herefter er godkendt af politikerne, har det i Fyns amt været politikerne selv, der gennem langvarige interviews har formuleret, hvor de ønsker sektoren skal bevæge sig hen, og dette har været led i en længere proces med tilbagemeldinger fra institutionerne og embedsmændene med henblik på at gøre målene operationelle.

Analysen viste, at målstyringen fungerer bedre, når politikerne er aktivt med i målformuleringen. Målene virker mere troværdige, og politikerne føler sig selv mere forpligtede på dem, end hvis det er embedsmændene, der kommer med udspillet. For at målstyringen skal få virkning, er den videre proces, hvor der også udarbejdes lokale mål og føres en stadig dialog mellem de forskellige niveauer, imidlertid lige så afgørende.

Set i et demokrati-perspektiv er det et væsentligt resultat, at de politikere, der deltog centralt i formuleringen af målsætninger, kom til at stå stærkere i sammenligning med dem, der alene vedtog forvaltningsformulerede mål. Dels blev de mere synlige i organisationen og fik derved mere magt. Dels blev de selv mere bevidste om deres egen rolle som politikere. Alt i alt fik det politiske en mere reel indflydelsesmulighed end i den traditionelle struktur, hvor embedsmændene kommer med færdige løsninger. Afgørende for, om styrkeforholdet mellem politikere og embedsmænd kan ændres i et målformulerende system, vil dog være den måde, hvorpå målformuleringsprocessen gennemføres.

Konklusioner og evt. forslag:

Forfatteren konkluderer, at når der skal decentraliseres i kommuner og amtskommuner, så vil demokratiet have det bedre, hvis det sker i form af målstyring end ved at udlægge flere og flere beføjelser til brugerbestyrelser m.v. uden at dette er ledsaget af klart formulerede politiske mål. Hvis kompetencen delegeres nedad i systemet uden en samtidig styrkelse af den politiske funktion, vil man let komme til at opleve et politisk vakuum, som vil give mere plads til embedsmændenes magtudøvelse og interessegruppers lobbyisme, samtidig med at politikerne i usikkerhed om deres egen rolle vil tendere at bruge tiden på enkeltsager, borgerhenvendelser m.v. (s. 246).

(14)

Bibliografiske data:

(a)

Forskningsprojektet om Det kommunale lederskab.

Odense Universitet, Institut for Erhvervsret og Politologi, 1993. 38 s. (Kommunalpolitiske studier nr. 1/1993).

(b)

»Det kommunale lederskab – et forskningsprogram«.

Den kommunalpolitiske forskningsgruppe, Institut for Erhvervsret og Politologi, Odense Universitet, u.å. (1 s.).

Oplysningerne i forskningsprogrammet fra 1993 er suppleret og opdateret august 1994 ved personlig meddelelse fra forskningsprofessor,